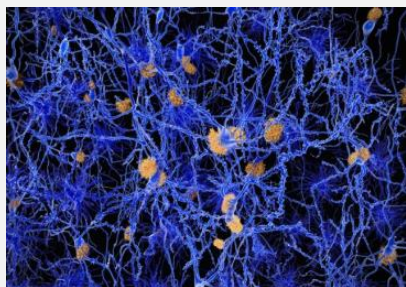

نشانه اولیه آلزایمر در مغز کشف شد

یک کارآزمایی طولانی مدت نشان می دهد که سطح بالایی از پروتئین های آمیلوئید در مغز به عنوان یک نشانه اولیه بیماری آلزایمر قبل از آشکار شدن کاهش شناختی عمل می کند.

یک کارآزمایی طولانی مدت نشان می دهد که سطح بالایی از پروتئین های آمیلوئید در مغز به عنوان یک نشانه اولیه بیماری آلزایمر قبل از آشکار شدن کاهش شناختی عمل می کند.

به گزارش ایسنا و به نقل از نیو اطللس، یک مطالعه جدید که اولین نتایج داده های مربوط به یک آزمایش طولانی مدت توسط دولت ایالات متحده را نشان می دهد، حاکی از وجود مقادیر زیاد پروتئین های آمیلوئید در مغز افراد مسنی است که وضعیت آنها عادی به نظر می رسد و وجود بیش از اندازه این پروتئین می تواند یک علامت پیش بینی کننده موثر از ابتلا به بیماری آلزایمر در مراحل اولیه باشد.

فرضیه وجود آمیلوئید طی چند دهه گذشته راهنمای اکثر تحقیقات برای درمان بیماری آلزایمر بوده است. ایده این است که تجمع پروتئین های سمی آمیلوئید در مغز که "پلاک" نامیده می شوند، عامل اصلی تخریب کننده سیستم عصبی و بروز بیماری آلزایمر است.

متأسفانه شکست تقریباً همیشگی آزمایشات بالینی در آزمایش داروهای ضد آمیلوئید باعث شده است که بسیاری از محققان شروع به تردید در فرضیه آمیلوئید کنند. از التهاب عصبی گرفته تا عفونت باکتریایی، تعداد زیادی از فرضیه های جایگزین تاکنون مورد بررسی قرار گرفته اند. با این حال برخی دانشمندان گمان می کنند که درمان های ضد آمیلوئید هنوز هم می توانند قبل از بروز علائم اصلی اختلال عصبی کارایی داشته باشند.

"ریچارد هودس" مدیر موسسه ملی پیری توضیح می دهد: مشکل اصلی آزمایشات بالینی بیماری آلزایمر آمیلوئید را هدف قرار داده اند این است که آزمایش های قبلی ممکن است خیلی دیر در روند بیماری مداخله کرده باشند و تاثیر لازم را نداشته اند. مطالعه ما موسوم به "A4" در این زمینه پیشگام است، زیرا هدف آن تجمع آمیلوئید در افراد مسن در معرض خطر ابتلا به زوال عقل قبل از بروز علائم اصلی است.

آزمایش A4 که به عنوان درمان ضدآمیلوئید در مطالعه افراد بدون علامت آلزایمر شناخته می شود، از سال ۲۰۱۴ آغاز شد و به گونه ای طراحی شده است که به طور صریح تحقیق کند که آیا مداخله ضد آمیلوئیدی می تواند باعث کاهش سرعت اختلال شناختی مرتبط با آلزایمر قبل از شروع علائم بالینی شود یا نه.

این کارآزمایی در حال آزمایش دارویی به نام "سولانزوماب" (solanezumab) است که طی سال های اخیر در تعدادی از آزمایشات کلینیکی بزرگ ناامید کننده نشان داده است. در حالی که این کارآزمایی های شکست خورده بر خلاف مطالعه A4، بیماران مبتلا به علائم خفیف یا شدید آلزایمر را هدف قرار داده بودند.

"لوری رایان" یکی از محققان این مطالعه می گوید: مطالعه A4 در سال ۲۰۱۴ اولین مطالعه در نوع خود بود، زیرا از آمیلوئید PET برای شناسایی افراد عادی با سطح بالای آمیلوئید در مغزشان استفاده کرد.

کارآزمایی A4 به گونه ای طراحی شده است که تا اواخر سال ۲۰۲۲ به طول می انجامد، بنابراین تا حصول داده های اثر بخشی این درمان هنوز حداقل ۲ سال باقی مانده است. اما یک مطالعه تازه منتشر شده از روند این مطالعه نشان می دهد که سطح بالای آمیلوئید می تواند نشانه ابتلا به آلزایمر در آینده و قابلیت پیشگیری از آن باشد.

محققان تاکنون در این مطالعه نتیجه گرفته اند که میزان بالای آمیلوئید با نتایج ضعیف تر در تست های عملکردی و افزایش گزارش های مربوط به کاهش عملکرد شناختی روزانه همراه بوده است. این نتایج از این فرضیه پشتیبانی می کند که آمیلوئید بالا نشان دهنده مرحله اولیه در زنجیره ابتلا به آلزایمر است.

یکی از چالش های بزرگی که امروزه محققان آلزایمر با آن روبرو هستند، شناسایی این بیماران در اولین مرحله بیماری است. اگر درمان های آینده نگر، اثربخش باشند و بتوانند قبل از بروز علائم کاهش شناختی، آن را آشکار کنند،

دانشمندان قادر خواهند بود تا به بهترین نحو افراد پرخطر را تشخیص دهند.

حتی اگر گزینه های دیگری برای درمان ضد آمیلوئید مورد استفاده قرار بگیرند، سطح بالای آمیلوئید باز هم می تواند به عنوان یک نشانگر زیستی مفید برای شناسایی این دسته از افراد در مراحل اولیه ابتلا ایفای نقش کند.

"رایان" می گوید: مطالعه A۴ نشان می دهد که کارآزمایی های پیشگیری می تواند افراد پرخطر را تشخیص دهد. افرادی که دارای نشانگرهای زیستی برای آلزایمر هستند که در حال حاضر از نظر شناختی طبیعی هستند.

نتایج جدید این مطالعه در مجله JAMA Neurology منتشر شده است.